

som Staten saaledes har inddraget under sin Administration, det er kun de offentlige frivillige Auktioner, ikke de private, og det faar derfor den største Interesse at bestemme, hvorledes Grænsen skal sættes mellem offentlige og private Auktioner. Og det har nu fra Arilds Tid været en fastslaaet Regel i vor Ret, at denne Grænse maa sættes saaledes, at offentlige Auktioner er dem, hvortil Deltagelsen staa aaben for alle og enhver, enten ligefrem eller saaledes, at de Betingelser, der stilles for at blive Deltager, er saa lette at komme over, at i Virkeligheden enhver kan gøre det og saaledes faa Adgang til Auktionen. Derimod er de Auktioner private, hvortil Adgangen kun staa aaben for en begrænset Kreds, altsaa en Kreds, der ikke blot er rent formelt begrænset derved, at visse for alle let overkommelige Betingelser skal opfyldes, men er saaledes begrænset, at der maa siges at finde en virkelig Vælgem og Vragen Sted med Hensyn til dem, der kan blive Deltagere i Auktionerne. Dette Standpunkt er ogsaa fastholdt i den nyere Tid, det er navnlig ikke fraveget ved den Viborg'ske Overretsdøm af 1913, som har spillet saa stor en Rolle under denne Sag. Det Spørgsmaal kan jo imidlertid rejses, om Grænsen mellem private og offentlige Auktioner eller rettere Grænsen mellem de Auktioner, som Staten belægger med Afgifter, og dem, som Folk kan holde frit og privat uden at betale noget derfor, er rigtig bestemt. Det kan godt være, at det frie Næringsliv med Rette kunde fordrer, at Staten begrænsede sit Regale, og at der i større Omfang blev Adgang for Borgerne til selv at holde Auktion, uden at man derfor skulde svare Afgifter til Staten, og jeg skal til enhver Tid være villig til at optage en Forhandling om dette Spørgsmaal. Men jeg maa paa det bestemteste fastholde, at hvis man vil indføre Lempelser i Auktionsregalet, hvis man vil give Borgerne en lettere Adgang til at holde Auktion uden at betale de befalede Afgifter til Statskassen, maa denne Adgang være almindelig, det vil sige, den maa staa aaben for alle Borgere under lige Forhold. Derimod vil jeg altid modsætte mig, at der skabes en saadan Adgang og — hvad det særlig kommer an paa — en Afgiftsfritagelse eller en Afgifts-

nedsættelse for enkelte Borgere eller enkelte Foreninger, som ikke indrømmes andre Borgere under tilsvarende Forhold, og i de Tilfælde, vi her beskæftiger os med, forekommer det mig netop, at Forholdet har den sidste Karakter. Man vil vistnok henvise til, og man har henvist dertil, at der skulde foreligge nogle Fortilfælde i vor Lovgivning, som skulde gøre det berettiget at gaa den Vej, der her er Spørgsmaal om at gaa. Jeg sigter herved til Loven af 1892 om frivillige Auktioner over Fisk, Loven af 1899 om frivillige Auktioner over Haveprodukter og Frugt og Loven af 1912 om Auktioner over Husdyr, afholdte af Foreninger til Husdyravlens Fremme. Jeg tror imidlertid ikke, at de Tilfælde, der omhandles i disse Love, paa nogen Maade kan sammenstilles med det, der her foreligger. I Lovene af 1892 og 1899 er utvivlsomt det afgørende, at det drejer sig om letfordærlige Varer, i hvilket Tilfælde det altsaa ikke er muligt at følge den almindelige Auktionsvej, uden at de vedkommende vil komme til at lide Skade derved, og den Adgang, der her er til at holde Auktion uden det offentlige Mellemkomst, staaar ikke aaben kun for ganske enkelte, enhver, der blot opfylder visse Betingelser, kan søge og erholde Beskikkelse som Auktionsmester i disse Tilfælde. Hvad angaar Loven af 1912 da giver den Foreninger til Husdyravlens Fremme Adgang til at holde Auktioner over Avlsdyr uden det offentlige Mellemkomst, men det, som her gør sig gældende, er naturligvis det almindelige, samfundsnyttige Hensyn, Hensynet til Husdyravlens Fremme, som man mener paa den Maade kan gøres Fyldest. Og saa er der at bemærke ved alle disse tre Love, at Adgangen til at byde paa disse Auktioner staaar aaben for alle og enhver, den er ikke begrænset til en enkelt lille Kreds, det er ikke saa, at man siger, at visse Foreninger eller visse Personer kan byde under de behagelige Vilkaar, at der ingen Afgift skal betales, medens andre skal betale en Afgift. Vilkaarene er lige for alle, som byder paa disse Auktioner, alle er fritagne for Afgift. Derimod er det, som i Dag foreligger for os, et Spørgsmaal om en ren Afgiftsnedsættelse for visse Foreninger, Landboforeninger og Husmandsforeninger,